

เล่ม ๑๐ ตอนที่ ๑๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๖

พระราชบัญญัติ

บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๔๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๐ ราชกิจจานุเบกษา ๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๖

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑
กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทวิเคราะห์ศัพท์คำว่า “เงินเดือน
เดือนสุดท้าย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เงินเดือนเดือนสุดท้าย” หมายความว่า เงินเดือนที่
ได้รับจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออก
จากราชการ รวมทั้งเงินเพิ่มพิเศษรายเดือนสำหรับค่าวิชา และ
หรือสำหรับประจำตำแหน่งที่ต้องผ่อนตราเป็นปกติ และ
หรือสำหรับการสู้รบ ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย แต่ไม่
รวมเงินเพิ่มอย่างอื่น ๆ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี